

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

39. atzīst lauku kopienas potenciālu, lai sniegtu pozitīvu ieguldījumu videi, iesaistoties videi draudzīgās darbībās un attīstot alternatīvus enerģijas avotus, piemēram, biodeģvielas, jo īpaši ņemot vērā lauku attīstības politikā noteiktos četrus jaunus uzdevumus, kas apsvērti lauku attīstības “veselības pārbaudē”, piemēram, bioloģisko daudzveidību un atjaunojamus enerģijas avotus;

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Cīņa pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā

P6_TA(2009)0161

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1948. gadā pieņemtās Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 2., 3. un 5. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1966. gadā pieņemtā starptautiskā pakta “Par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām” 2., 3. un 26. pantu,
- īpaši ņemot vērā 1979. gadā pieņemtās Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) 5. panta a) apakšpunktu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 1989. gada 20. novembrī pieņemtās Konvencijas par bērna tiesībām 2. panta 1. punktu, 19. panta 1. punktu, 24. panta 3. punktu, 34. pantu un 39. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
- ņemot vērā 1990. gada Āfrikas Hartu par bērna tiesībām un labklājību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas 1992. gadā pieņemtā ieteikuma Nr. 19 1. pantu, 2. panta f) apakšpunktu, 5. pantu, 10. panta c) apakšpunktu, 12. pantu un 16. pantu,
- ņemot vērā 1993. gada jūnijā Vispasaules cilvēktiesību konferencē pieņemto Vīnes deklarāciju un rīcības programmu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 1993. gada decembrī pieņemto deklarāciju par vardarbības izskaušanu pret sievietēm — pirmo starptautiska mēroga cilvēktiesību instrumentu, kas attiecas vienīgi uz vardarbību pret sievietēm,
- ņemot vērā 1994. gada 13. septembrī Kairā notikušajā Apvienoto Nāciju Organizācijas starptautiskajā konferencē par iedzīvotājiem un attīstību pieņemto deklarāciju un rīcības programmu,

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā 1995. gada 15. septembrī Pekinā notikušajā Vispasaules konferencē par sievietēm pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības programmu,
- ņemot vērā Parlamenta 1995. gada 15. jūnija rezolūciju “Līdztiesība, attīstība, miers” ⁽¹⁾ par Ceturto sievietēm veltīto vispasaules konferenci,
- ņemot vērā Parlamenta 1997. gada 13. marta rezolūciju par sieviešu tiesību pārkāpumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu fakultatīvo protokolu, kuru 1999. gada 12. martā pieņēma ANO Sieviešu statusa komisija,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzības komitejas 1999. gada 12. aprīļa rezolūciju par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
- ņemot vērā Parlamenta 1999. gada 16. aprīļa nostāju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko pieņem Kopienas rīcības programmu (*DAPHNE* programmu) attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2000. gada 18. maija rezolūciju par pasākumiem, kas veikti saistībā ar Pekinas rīcības platformu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2000. gada 15. jūnija rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas īpašās sesijas “Sievietes 2000 — dzimumu līdztiesība, attīstība un miers 21. gadsimtā” (2000. gada 5.–9. jūnijs) rezultātiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā parakstīto ĀKK un ES partnerības nolīgumu (t.s. Kotonū nolīgumu) un šim nolīgumam pievienoto Finanšu protokolu,
- ņemot vērā Pamattiesību hartas pasludināšanu Eiropadomes Nicas sanāksmē 2000. gada 7. decembrī, ko kopīgi īstenoja Padome, Eiropas Parlaments un Komisija,
- ņemot vērā Parlamenta 2000. gada 14. decembra lēmumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas iekļaušanu 2001. gada budžeta B5-802. pantā, kas paredzēts *DAPHNE* programmas finansēšanai,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2001. gada 22. maija rezolūciju Nr. 1247(2001) par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2001. gada 3. maija ziņojumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējo 2001. gada 20. septembra rezolūciju par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisijas 2003. gada 22. aprīļa rezolūciju 2003/28 par 6. februāra pasludināšanu par starptautisko absolūtas neiecietības dienu pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu,
- ņemot vērā kopš 2005. gada 25. novembra spēkā esošā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartas 2003. gada protokola (Maputu protokola) 2., 5., 6. un 19. pantu,

⁽¹⁾ OV C 166, 3.7.1995., 92. lpp.

⁽²⁾ OV C 115, 14.4.1997., 172. lpp.

⁽³⁾ OV C 219, 30.7.1999., 497. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 59, 23.2.2001., 258. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 67, 1.3.2001., 289. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 77 E, 28.3.2002., 126. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā *Cristiana Muscardini* 2007. gada 27. martā iesniegto lūgumrakstu Nr. 298/2007,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju “Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām”⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ES līguma 6. un 7. pantu par cilvēktiesību ievērošanu (vispārējie principi) un EK līguma 12. un 13. pantu (nediskriminācija),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A6-0054/2009),
- A. tā kā saskaņā ar Pasaules veselības organizācijas (PVO) apkopotajiem datiem no 100 līdz 140 miljoniem sieviešu un meiteņu visā pasaulē ir cietušas no dzimumorgānu apgrauzīšanas un saskaņā ar PVO un ANO Iedzīvotāju fonda datiem katru gadu apmēram 2–3 miljoni sieviešu ir potenciāli pakļautas riskam ciest no šīs prakses un tās ārkārtīgi smagajām sekām uz veselību;
- B. tā kā Eiropā katru gadu apmēram 180 000 emigrējušo sieviešu cieš no dzimumorgānu izkropļošanas vai ir pakļautas dzimumorgānu izkropļošanas riskam;
- C. tā kā saskaņā ar PVO datiem šāda prakse ir izplatīta vismaz 28 Āfrikas valstīs, dažās Āzijas valstīs un Tuvajos Austrumos;
- D. tā kā vardarbība pret sievietēm, tostarp arī sieviešu dzimumorgānu kropļošana, ir radusies sabiedrības struktūrās, kuru pamatā ir dzimumu nevienlīdzība un nelīdzsvarotas varas attiecības, dominēšana un kontrole, kad, pamatojoties uz sabiedrības un ģimenes spiedienu, tiek pārkāptas tādas pamattiesības kā tiesības uz personas neaizskaramību;
- E. tā kā meitenēm piespiedu kārtā veikta dzimumorgānu apgrauzīšana ir kategoriski nosodāma prakse, kuru īstenojot, tiek nepārprotami pārkāpti starptautiskie un valstu tiesību akti, ar kuriem aizsargā bērnus un bērnu tiesības;
- F. tā kā PVO ir konstatējusi četrus sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas veidus, sākot ar klitoridektomiju (klitora daļēja vai pilnīga izgriešana) un eksēciziju (klitora un mazo kaunuma lūpu izgriešana), kas veido apmēram 85 % sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas gadījumu, un beidzot ar izkropļošanas galējo izpausmi, proti, infibulāciju (pilnīga klitora un mazo kaunuma lūpu izgriešana, lielo kaunuma lūpu iekšējās virsmas izgriešana un vulvas aizsūšana, atstājot tikai šauru vaginālo atveri) un intracēciziju (klitora vai kaunuma lūpu saduršana, sacaurumošana vai griezumam izdarīšana);
- G. tā kā jebkāda sievietes dzimumorgānu izkropļošana neatkarīgi no tā, kādā apmērā tā veikta, ir pret sievieti vērstas vardarbības akts, ar ko tiek pārkāptas sievietes pamattiesības, it īpaši tiesības uz personas un ķermeņa neaizskaramību un garīgās veselības aizsardzību, un nodarīts kaitējums seksuālajai un reprodūktīvajai veselībai, un tā kā šādi pārkāpumi nekādā gadījumā nav attaisnojami ar dažādu kultūras tradīciju ievērošanu vai iniciācijas ceremoniju izpildi;
- H. tā kā Eiropā no dzimumorgānu izkropļošanas ir cietušas aptuveni 500 000 sievietes un tā kā dzimumorgānu izkropļošana ir ierasta prakse īpaši imigrantu un bēgļu ģimenēs, turklāt meitenēm šīs procedūras veikšanai pat liek doties uz izcelsmes valsti;
- I. tā kā dzimumorgānu izkropļošana gan īstermiņā, gan ilgtermiņā rada visai smagu un neatgriezenisku kaitējumu cietušo sieviešu un meiteņu fiziskajai un garīgajai veselībai, smagi iedragā personību un personas neaizskaramību un dažos gadījumos pat var izraisīt nāvi; tā kā procedūras veikšanai izmanto primitīvus instrumentus un netiek veikti antiseptiski pasākumi un tāpēc var rasties nevēlamas blakusparādības, piemēram, sāpīgas dzimumattiecības un dzemdības, neatgriezeniski orgānu bojājumi un komplikācijas (piemēram, asiņošana, šoka stāvoklis, infekcijas, AIDS vīrusa pārvešana, stinguma krampji, labdabīgi audzēji), kā arī nopietnas komplikācijas grūtniecības un dzemdību norisē;

(1) OV C 41 E, 19.2.2009., 24. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- J. tā kā dzimumorgānu izkropļošana ir vairākās starptautiskās konvencijās noteikto sieviešu un meiteņu tiesību pārkāpums un šāda prakse ir aizliegta dalībvalstu krimināllikumos un ir pretrunā ES Pamattiesību hartas principiem;
- K. tā kā 2008. gada 16. janvāra rezolūcijā Parlaments arī mudina dalībvalstis pieņemt īpašus noteikumus attiecībā uz sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, lai būtu iespējams uzsākt kriminālvajāšanu pret personām, kuras šādām procedūrām pakļauj bērnus;
- L. tā kā Konvencijā par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu ir noteikts, ka konvencijas dalībvalstīm jāveic visi piemērotie pasākumi, lai grozītu vai atceltu spēkā esošos likumus, noteikumus, paražas un praksi, kas diskriminē sievietes, un visi piemērotie pasākumi, lai rosinātu izmaiņas vīriešu un sieviešu sociālās uzvedības un kultūras modeļos un tādējādi panāktu, ka tiek novērsti aizspriedumi, līdzšinējie ieradumi un jebkura prakse, kuras pamatā ir priekšstats par viena vai otra dzimuma pārkāpumu vai vājumu vai stereotipisks vīriešu un sieviešu lomų sadalījums;
- M. tā kā 1989. gadā pieņemtajā Konvencijā par bērna tiesībām ir noteikts, ka konvencijas dalībvalstis ievēro konvencijā noteiktās tiesības un nodrošina tās katram bērnam, uz kuru attiecas to jurisdikcija, bez jebkādas diskriminācijas un neatkarīgi no dzimuma, un veic visus piemērotos un efektīvos pasākumus, lai likvidētu pārmantotās tradīcijas, kas negatīvi ietekmē bērna veselību;
- N. tā kā Āfrikas Hartā par bērna tiesībām un labklājību parakstītājvalstīm ir ieteikts izskaust sociālās ierāžas un kultūras tradīcijas, kas kaitē bērna labklājībai, cieņai un normālai pieaugšanai un attīstībai;
- O. tā kā 1993. gada jūnijā pieņemtās Vīnes deklarācijas un rīcības programmas 18. punktā ir noteikts, ka sieviešu un meiteņu cilvēktiesības ir neatņemama, būtiska un nedalāma vispārējo cilvēktiesību daļa;
- P. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1993. gada deklarācijas par vardarbības pret sievietēm izskaušanu 2. pantā skaidri minēta sieviešu dzimumorgānu izkropļošana un citas pārmantotas tradīcijas, kas sievietēm nodara ļaunumu;
- Q. tā kā minētās deklarācijas 4. pants paredz, ka valstīm jānosoda vardarbība pret sievietēm un ka tās nevar atsaukties uz paražām, tradīcijām vai reliģiskiem apsvērumiem, lai izvairītos no pienākuma izskaust šādu vardarbību;
- R. tā kā 1994. gadā Kairā notikušās ANO starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmā valstu valdības tiek aicinātas izskaust sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu visur, kur tā tiek praktizēta, un sniegt atbalstu nevalstiskajām organizācijām (NVO) un reliģiskajām iestādēm, kuras cīnās, lai izskaustu šo praksi;
- S. tā kā Pekinā notikušās 4. ANO konferences rīcības platformā valstu valdības tiek aicinātas nostiprināt likumus, reformēt iestādes un veicināt tiesību normas un darbības, kuru mērķis ir sieviešu diskriminācijas izskaušana, kas cita starpā attiecas arī uz dzimumorgānu izkropļošanu;
- T. tā kā ĀKK un ES partnerības nolīgums (Kotonū nolīgums) ir balstīts uz līdzīgiem vispārējiem principiem un tajā ir paredzēti noteikumi par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas aizliegumu (9. pants, kurā precizēti galvenie nolīguma elementi, un 25. un 31. pants, kuri attiecināti sociālās attīstības un dzimumu līdztiesības jautājumiem);
- U. tā kā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2001. gada 3. maijā pieņemtajā ziņojumā ir pausta prasība aizliegt sieviešu dzimumorgānu apgrauzīšanu, atzīstot šo praksi par necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. panta nozīmē; tā kā šajā ziņojumā ir uzsvērts, ka kultūru un tradīciju aizsardzība nedrīkst gūt pārsvaru pār pamattiesību ievērošanu un spīdzināšanai līdzvērtīgu darbību aizliegšanas nepieciešamību;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- V. tā kā saistībā ar Eiropas kopējo imigrācijas un patvēruma politiku Padome un Komisija atzīst, ka sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir cilvēktiesību pārkāpums; tā kā arvien pieaug tādu patvēruma pieprasījumu skaits, kuru pamatojumā meiteņu vecāki norāda, ka savā izcelsmes valstī jūtas apdraudēti, jo nav devuši piekrišanu tam, ka viņu meitām sakropļo dzimumorgānus;
- W. tā kā vecākiem piešķirtais patvēruma meklētāju statuss diemžēl negarantē, ka viņu bērnam vairs nedraudēs dzimumorgānu izkropļošanas risks, jo dažos gadījumos dzimumorgānu izkropļošana tiek veikta vēlāk, kad ģimene jau apmetusies uz dzīvi uzņemošajā ES dalībvalstī;
- X. tā kā 2008. gada 5. februāra paziņojumā EK komisāri *Benita Ferrero-Waldner* un *Louis Michel* skaidri vērsās pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, norādot, ka šāda prakse nav pieņemama nedz Eiropas Savienībā, nedz ārpuskopienas valstīs, un uzsverot, ka sieviešu tiesību pārkāpumus nekādā gadījumā un nekādos apstākļos nevar attaisnot ar kultūras relativismu vai tradīcijām;
- Y. tā kā valstīs esošie jauniešu un ģimeņu centri un struktūras ģimenēm jau laikus var piedāvāt palīdzību, lai preventīvi vērstos pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
1. stingri nosoda sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu kā cilvēka pamattiesību pārkāpumu un kā meiteņu un sieviešu neaizskaramības un personības ievainojumu, tādēļ pauž viedokli, ka sabiedrībai šī prakse ir jāuzskata par nopietnu noziedzīgu nodarījumu;
 2. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vispārēju stratēģiju un rīcības plānus, lai Eiropas Savienībā likvidētu sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi un ar likumdošanas, administratīvo, preventīvo, audzināšanas un sociālo mehānismu palīdzību, it īpaši plašā mērogā izplatot informāciju par neaizsargātajām grupām pieejamajiem aizsardzības mehānismiem, nodrošinātu cietušajām personām un potenciālajiem upuriem efektīvu aizsardzību;
 3. pastāv uz to, ka ikviens patvēruma pieprasījums, kura pamatojumā meiteņu vecāki minējuši, ka savā izcelsmes valstī jūtas apdraudēti, jo nav devuši piekrišanu tam, ka viņu meitām sakropļo dzimumorgānus, ir jāizskata atsevišķi un jānodrošina, ka šiem pieprasījumiem pievienoti detalizēti pierādījumi, kuros ņemta vērā pieprasījuma kvalitāte, patvēruma meklētāja personība un uzticamība, kā arī pieprasījumā norādīto motīvu patiesums;
 4. pastāv uz to, ka sievietēm un meitenēm, kurām, pamatojoties uz draudošo dzimumorgānu izkropļošanas risku, piešķirts patvēruma Eiropas Savienībā, kā preventīvs pasākums regulāri veicama medicīniskā apskate pie ārsta vai veselības aizsardzības iestādē, lai nodrošinātu viņām aizsardzību pret to, ka dzimumorgānu izkropļošana varētu tikt izdarīta pēc ierašanās Eiropas Savienībā; uzskata, ka šāds pasākums nekādā gadījumā nebūtu uzskatāms par minēto sieviešu un meiteņu diskrimināciju, bet gan par veidu, kā Eiropas Savienībā nodrošināt sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas aizliegumu;
 5. prasa atbalstīt šo vispusīgo stratēģiju, izmantojot izglītības programmas un rīkojot valsts un starptautiska mēroga izpratnes veicināšanas kampaņas;
 6. atbalsta Eiropola centienus koordinēt Eiropas policijas spēku sanākumi, lai pastiprinātu pasākumus cīņā pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, risinātu jautājumu par zemo ziņošanas līmeni un grūtībām rast pierādījumus un liecības, un lai efektīvi veiktu par šiem noziegumiem atbildīgo personu kriminālvajāšanu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis izskatīt iespējamus papildu pasākumus upuru aizsardzības nodrošināšanai;
 7. norāda, ka iepriekšminētajā Maputu protokolā norādītie pasākumi nevēlamas prakses izskaušanai, piemēram, sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas likvidēšanai, ir šādi: sabiedrības izpratnes veicināšana ar informācijas, formālās un neformālās izglītības un kampaņu palīdzību, jebkāda dzimumorgānu izkropļošanas veida aizliegums, piemērojot likumus un soda sankcijas, tostarp aizliegums medicīnas personālam veikt šādas procedūras, cietušo sieviešu atbalsts, paredzot viņām veselības aprūpes pakalpojumus, juridiskās konsultācijas, psiholoģisko palīdzību un izglītību, un to sieviešu aizsardzība, kuras ir pakļautas riskam kļūt par nevēlamas prakses vai cita veida vardarbības, ļaunprātīgas izmantošanas vai neiecietības upuriem;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

8. ņemot vērā, ka pašlaik par daudzām valstīm nav vēl pieejami dati un nepastāv arī saskaņotas datu apkopošanas sistēmas, aicina dalībvalstis noskaidrot, cik katrā valstī ir tādu sieviešu, kurām ir izdarīta dzimumorgānu apgraižošana, un cik sieviešu attiecīgajā valstī pieder pie riska grupas;
9. prasa pārraudzības nodrošināšanas nolūkā izveidot "Eiropas veselības uzraudzības protokolu" un datu bāzi par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, jo tā varētu būt noderīga statistikas vajadzībām un informācijas kampaņām attiecīgajās imigrantu kopienās;
10. prasa dalībvalstīm apkopot zinātniskos datus, ko varētu izmantot, lai atbalstītu PVO veiktos pasākumus sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas novēršanai Eiropā un visos pārējos kontinentos;
11. aicina Komisiju, risinot sarunas par sadarbību un slēdzot nolīgumus ar attiecīgajām valstīm, iekļaut noteikumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas izskaušanu;
12. aicina apkopot informāciju par labāko praksi dažādos līmeņos un veikt ietekmes analīzi (attiecīgā gadījumā izmantojot *DAPHNE III* programmā finansētos projektus un šo projektu rezultātus), kā arī nodrošināt attiecīgās informācijas plašu izplatīšanu, tādējādi izmantojot ekspertu praktisko pieredzi un teorētiskās atziņas;
13. norāda, ka valstīs esošajiem centriem un valstu iestādēm ir būtiska nozīme upuru apzināšanā un preventīvu pasākumu veikšanā pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi;
14. prasa stiprināt pastāvošos Eiropas tīklus, kuru darbības mērķis ir nevēlamo pārmantoto tradīciju novēršana, piemēram, rīkojot izglītojošus pasākumus NVO, vietējām bezpeļņas organizācijām un ar attiecīgajiem jautājumiem strādājošām personām, un veicināt šādu tīklu izveidi;
15. atzinīgi vērtē daudzo starptautisko un valsts mēroga nevalstisko organizāciju, pētniecības centru, Eiropas Tīkla sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas novēršanai un enerģiski darbojošos cilvēku nozīmīgo veikumu, kuri, izmantojot finansējumu, kas cita starpā saņemts no ANO struktūrām un programmas *DAPHNE*, izvērsis dažādus izpratnes veidošanai un sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas prakses novēršanai un izskaušanai veltītus projektus; uzskata, ka tīklu izveidei valstu, reģionālā un starptautiskā mērogā starp nevalstiskajām organizācijām un atsevišķās kopienās pastāvošām organizācijām neapšaubāmi ir būtiska nozīme, lai sekmīgi izskaustu sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi un īstenotu informācijas un pieredzes apmaiņu;
16. norāda, ka Padomes Direktīvas 2004/83/EK ⁽¹⁾, par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība 10. pantā ir minēta iespēja izskatīt ar dzimumu saistītus aspektus, vienlaikus norādot, ka tikai šie aspekti vien nerada pamatu šā panta piemērošanai;
17. prasa aktīvi iesaistīt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu cīņā pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, izmantojot šo struktūru attiecīgās daudzgadu un/vai gada darba programmas; uzskata, ka šīs organizācijas var veikt prioritārus pasākumus pētniecības un/vai izpratnes veidošanas jomā, ar kuriem varētu uzlabot zināšanas par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas līmenī;
18. uzskata, ka attiecīgajās valstīs ir jāorganizē dialogu forumi, jāveic tradicionālo tiesību normu reformas, jāpievēršas sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas jautājumam skolu programmās un jāveicina sadarbība ar sievietēm, kam nav veikta dzimumorgānu apgraižošana;
19. mudina Eiropas Savienību un dalībvalstis, aizstāvēt cilvēktiesības, personas neaizskaramību, apziņas brīvību un tiesības uz veselību, sadarboties, lai saskaņotu spēkā esošos tiesību aktus, un, ja spēkā esošie tiesību akti izrādīsies nepiemēroti, attiecīgajā jomā izstrādāt jaunus likumdošanas priekšlikumus;

(1) OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

20. aicina dalībvalstis piemērot spēkā esošās tiesību normas attiecībā uz sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu vai iekļaut šādas darbības tiesību normās, ar kurām paredz sodu par smagu miesas bojājumu izdarīšanu, ja šīs darbības veiktas Eiropas Savienībā, un prasa veicināt dzimumorgānu izkropļošanas novēršanu un apkarošanu, nodrošinot attiecīgajiem speciālistiem (sociālajiem darbiniekiem, skolotājiem, policistiem, medicīnas darbiniekiem) pienācīgas zināšanas, kas tiem ļautu konstatēt sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas gadījumus, un aicina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai panāktu maksimāli augstu saskaņotības pakāpi starp 27 dalībvalstīs spēkā esošajiem likumiem;
21. aicina dalībvalstis noteikt, ka primārās aprūpes ārstiem, ārstiem un slimnīcās strādājošiem veselības aprūpes darbiniekiem ir obligāti jāziņo veselības aizsardzības iestādēm un/vai policijai par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas gadījumiem;
22. aicina dalībvalstis pakļaut kriminālvajāšanai ikvienu personu, kas veic dzimumorgānu izkropļošanu, šajā nolūkā pieņemot īpašus tiesību aktus par sievietes dzimumorgānu izkropļošanu vai piemērojot spēkā esošos likumus;
23. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis sekot līdzi šai praksei, paust nosodījumu un sodīt par šīs prakses piekropšanu, īstenojot vispusīgu stratēģiju, kurā ņemti vērā normatīvie, veselības aprūpes un sociālie aspekti, kā arī ar imigrantu integrāciju saistītie jautājumi; īpaši prasa attiecīgajās imigrācijas direktīvās noteikt, ka dzimumorgānu izkropļošana, ja tā izdarīta Eiropas Savienības teritorijā, ir noziedzīgs nodarījums, un paredzēt atbilstošas sankcijas personām, kas vainojamas šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā;
24. prasa izveidot pastāvīgās komitejas, kuras nodarbotos ar tehnisku saskaņošanu un koordināciju starp dalībvalstīm, kā arī veidotu saikni starp dalībvalstīm un Āfrikas iestādēm; uzskata, ka šajās komitejās vajadzētu darboties attiecīgās jomas speciālistiem un svarīgāko Eiropas un Āfrikas sieviešu organizāciju pārstāvēm;
25. mudina kategoriski noraidīt klitora saduršanas metodi un jebkuru citu medicīniskās iejaukšanās veidu, ko piedāvā kā kompromisa risinājumu starp apgraizīšanu un identitāti veidojošo tradīciju ievērošanu, jo tas nozīmētu vienīgi to, ka dzimumorgānu izkropļošanas prakse Eiropas Savienības teritorijā tiek attaisnota un akceptēta; atkārtoti uzsver, ka sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir kategoriski nosodāma prakse, jo nav sociālu, ekonomisku, etnisku, ar veselības apsvērumiem saistītu vai citu argumentu šādas prakses attaisnošanai;
26. mudina izskaust sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi, īstenojot pasākumus sieviešu un ģimeņu, kurās tiek ievērota sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas tradīcija, atbalstam un integrācijai, lai, stingri ievērojot likumus, cilvēka pamattiesības un tiesības uz seksuālo pašnoteikšanos, nodrošinātu sieviešu aizsardzību pret jebkādam ļaunprātīgas izmantošanas vai vardarbības izpausmēm;
27. apstiprina, ka daudzu iedzīvotāju grupu minētajiem iemesliem, lai atbalstītu pārmantotās tradīcijas, kas nodara ļaunumu sieviešu un meiteņu veselībai, nav nekāda pamatojuma;
28. aicina dalībvalstis
- uzskatīt jebkādas sievietes dzimumorgānu izkropļošanas veidus par noziedzīgu nodarījumu neatkarīgi no tā, vai iepriekš ir saņemta vai nav saņemta cietušās sievietes piekrišana, kā arī sodīt personu, kas sniedz citai personai padomu vai atbalstu, mudina to vai palīdz tai izdarīt šādu sievietes, jaunietes vai meitenes ķermeņa izkropļojumu;
 - pakļaut kriminālvajāšanai, tiesāt un sodīt ikvienu iedzīvotāju, kurš veicis minēto noziedzīgo nodarījumu, pat tad, ja noziedzīgais nodarījums nav izdarīts Eiropas Savienības teritorijā (noziedzīgs nodarījums ārpus teritoriālās kompetences);
 - pieņemt likumdošanas pasākumus, kas ļautu tiesnešiem vai prokuroriem, uzzinot par gadījumiem, kad sievietēm vai meitenēm draud dzimumorgānu izkropļošana, veikt aizsardzības vai preventīvus pasākumus;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

29. aicina dalībvalstis īstenot preventīvu stratēģiju, kurā paredzēti sociāli pasākumi nepilngadīgu meiteņu aizsardzībai, nodrošinot, ka minētie pasākumi nav apkaunojoši imigrantu kopienām un šīs stratēģijas īstenošanā izmantot valsts programmas un sociālos pakalpojumus, kuru mērķis ir gan novērst šādu praksi (izmantojot attiecīgajām iedzīvotāju grupām paredzētus apmācības, izglītības un izpratnes veicināšanas pasākumus), gan palīdzēt cietušajām personām (sniedzot psiholoģisku atbalstu un medicīnisku palīdzību, tostarp, ja iespējams, bezmaksas terapiju bojāto orgānu atjaunošanai); turklāt aicina dalībvalstis apsvērt, ka saskaņā ar bērnu aizsardzību reglamentējošām normām iespējamība vai draudi, ka nepilngadīgai meitenei varētu tikt izdarīta dzimumorgānu apgraizīšana, var attaisnot valsts struktūru iejaukšanos;

30. aicina dalībvalstis izstrādāt veselības aprūpes darbiniekiem, pedagogiem un sociālajiem darbiniekiem paredzētas rokasgrāmatas un pamatnostādnes par to, kā cieņpilnā veidā un, ja nepieciešams, ar tulku palīdzību informēt vecākus par to, kādu ļaunumu sievietei nodara dzimumorgānu apgraizīšana, un kā vecākiem izskaidrot, ka dalībvalstīs šāda prakse ir krimināli sodāma; turklāt aicina dalībvalstis sadarboties ar tīkliem un nevalstiskajām organizācijām, kuras, uzturot ciešus kontaktus ar ģimenēm un kopienām, darbojas kā starpnieki un veic izglītojošu darbu un izpratnes veicināšanu par sievietes dzimumorgānu izkropļošanu, un finansēt minēto struktūru darbību;

31. aicina dalībvalstis sniegt precīzu un saprotamu informāciju lasītnepratējiem iedzīvotājiem, it īpaši paredzot šādas informācijas sniegšanu vienlaikus ar vīzu izsniegšanu dalībvalstu konsulātos; uzskata, ka arī imigrācijas dienestu pienākums būtu brīdīt, kad imigranti ierodas uzņēmējvalstī, informēt tos par iemesliem, kādēļ attiecīgā prakse ir aizliegta ar likumu, lai ģimenes saprastu, ka tradicionālās paražas aizliegums nekādā gadījumā nav jāuztver kā agresīva nostāja pret attiecīgo kultūru, bet gan kā meiteņu un sieviešu tiesiskā aizsardzība; uzskata, ka ģimenēm jāsaņem informācija par to, ka dzimumorgānu izkropļošanas fakta pierādīšana var radīt krimināltiesiskas sekas, tostarp cietumsoda piemērošanu;

32. prasa uzlabot sieviešu un meiteņu juridisko statusu valstīs, kurās tiek praktizēta dzimumorgānu apgraizīšana, un tādējādi stiprināt sieviešu pašpaļāvību, pašiniciatīvu un personisko atbildību;

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās

P6_TA(2009)0162

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par daudzvalodību — Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 149. un 151. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 22. pantu,

— ņemot vērā UNESCO 2003. gada Konvenciju par cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 18. septembra paziņojumu "Daudzvalodība: Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās" (COM(2008)0566) un ar to saistītos Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444, SEC(2008)2445),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 13. aprīļa paziņojumu "Eiropas apsekojuma par valodu kompetencēm sistēma" (COM(2007)0184),